

ΤΟ ΑΙΡΕΤΙΚΟ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙ'ΑΡΧΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΪΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΙΡΕΣΙ'ΑΡΧΗ Π'ΑΠΑ ΛΕΟΝΤΑ 30/11/2025

ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΗΛ. ΝΤΑΛΙΑΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ - ΙΕΡΟΨ'ΑΛΤΗ

ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ (ΟΝΤΩΣ) ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ | 01/12/2025 | Αγγλικανική

Αίρεση, Αγία Γραφή, Αγία Λαβίδα και Θεία
Κοινωνία, Άγιο Όρος & Πατριαρχεία, Άγιοι
Απόστολοι, Άγιοι Απόστολοι Βαρθολομαίος και
Βαρνάβας, Άγιοι Ισαπόστολοι, Άγιοι
Κωνσταντινουπόλεως, Άγιος Ανδρέας ο
Πρωτόκλητος, Αίρεση Αρειανισμού, Αίρεση
Βογομίλων, αίρεση εικονομαχίας, Αίρεση
Θεοπασχισμού, Αίρεση Μονοθελητισμού, Αίρεση
Μοντανισμού, Αίρεση Ναομαχίας, Αίρεση
Ναυτιανών, Αίρεση νεοβαρλααμισμού, Αίρεση
Νεστοριανισμού, Αίρεση Οικουμενισμού, Αίρεση
Προτεσταντισμού, Αίρεση Σταυρομαχίας, Αίρεση του
Παπισμού, Αίρεση του Φιλιόκβε, Αίρεση
Υψισταρίων, Άλωση της
Κωνσταντινούπολης, Αντιαιρετικά, Αντιοικουμενιστικά
άρθρα, Αντιπαπικά Άρθρα-Μελέτες, Απόδοση Του
Πάσχα, Αποκάλυψη & Ορθόδοξες
Προφητείες, Απολλινάριος Λαοδικείας
(Αιρετικός), Απολογητές, Απόστολος
Παύλος, Απόστολος Πέτρος, Απόστολος
Τίτος, Αποτείχιση από τους νέους

Αιρετικούς, Αυτοκράτορες Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, Βυζαντινή Αγιογραφία, Βυζαντινή Αυτοκρατορία, Εθναπόστολος και Εθνοϊερομάρτυρας Κοσμάς ο Αιτωλός, Εθνικές συμφορές και προδοσίες, Εικόνα Αντιχρίστου και Ολόγραμμα, Εικόνα Ναβουχοδονόσορα- Εικόνα Αντιχρίστου, Έξαρχοι Φαναρίου και αντικανονική μνημόνευση του Πατριάρχη, Ευαγγελικό και Αποστολικό Ανάγνωσμα, Η αίρεση του Μονοφυσιτισμού, Μόρφου Νεόφυτος, Μυστήριο του Βαπτίσματος, Νηπιοβαπτισμός και Τρεις Καταδύσεις, Ορθόδοξο Πατριαρχείο Μόσχας, Ορθόδοξο Πατριαρχείο της Γεωργίας, Όσιος Χριστόφορος Παπουλάκος και Βαυαροκρατία, ΠΑΝΘΡΗΣΚΕΪΑ ΚΑΙ ΔΙΑΘΡΗΣΚΕΙΑΚΈΣ ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΈΣ, Παπική Αίρεση του Καθαρηρίου Πυρός (Πυργατόριουμ), Παπικό ψευδο-πρωτείο και Ραβέννα, Παπισμός και Νεο-βαρλααμισμός, Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, Πατριαρχείο Αντιοχείας, Πατριαρχείο Βουλγαρίας, Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, Πατριαρχείο της Σερβίας, Πατριάρχης Αθηναγόρας, Πατριάρχης Βαρθολομαίος, Πατριάρχης Δημήτριος, Πατριωτισμός και Πατριδοκάπηλοι, Πάφου Τυχικός, Πόλεμος Συρίας και Τζιχαντιστές, Πολυπολιτισμικότητα και Αποχριστιανοποίηση της Ευρώπης, Πράξεις των Αποστόλων, Προδοσία Ιούδα και Ανάξια συμμετοχή στην Θεία Κοινωνία, Σεβήρος και Πέτρος οι αναθεματισθέντες από την Ε' Οικουμενική Σύνοδο, Συκοφαντική δυσφήμιση και Κατάκριση, Συλλείτουργα Πατριάρχου και Αιρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης, Σύμβολο της Πίστεως Νικαίας (Α

Οικουμενικής Συνόδου 325) και Κωνσταντινούπολης (Β'
Οικουμενικής Συνόδου 381), Συμπροσευχές
Βαρθολομαίου Πάπα, Συμφωνία των
Πρεσπών, Σχισματική Εκκλησία Σκοπίων, Ταπείνωση
και Ταπεινολογία, Το αιρετικό & σχισματικό
Φανάρι, Υπακοή και Ορθόδοξη Ανυπακοή, Χάραγμα του
αντιχρίστου.

**ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ ΗΛ. ΝΤΑΛΙΑΝΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ-
ΙΕΡΟΨΑΛΤΗ - ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ**

Προσφάτως ο αιρεσιάρχης πάπας Λέοντας της αιρετικής Ρώμης, επισκέφτηκε την Νίκαια της Βιθυνίας, αλλά και την Κωνσταντινούπολη, στις 29 και 30 Νοέμβριου αντίστοιχα κατά την θρονική εορτή του Αγίου Ανδρέα με στόχο όπως είπε ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος, “να τιμήσουν μαζί την μνήμη της Πρώτης εν Νικαία Οικουμενικής συνόδου του 325” (η οποία καταδίκασε την αίρεση του Αρειανισμού, την οποία μιμείται ο παπισμός).

Οι άγιοι πατέρες της εκκλησίας έδωσαν τα αναθέματα εις την αίρεση του παπισμού, η οποία δεν έχει ακόμη μετανοήσει για τις αιρέσεις αυτής – ούτε και πρόκειται, αλλά επίσης έχει γίνει πολύ χειρότερη σέ σχέση με την εποχή της απόσχισής αυτής το 1054 από την Εκκλησία, καθότι έχει προσθέσει και νεότερες αιρετικές θεωρίες και πρακτικές, κάτι που συνιστά αδύνατη μια “ένωση”, καθότι οι Ορθόδοξοι με τους Φραγκολατίνους, «ομοιάζουμε» ως προς το χάος των διαφορών που μας χωρίζουν, σαν τον Χριστό και τον Διάβολο, όπου είναι ακριβώς δύο αντίθετα πράγματα και δύο αντίθετες

δυνάμεις, όπως ακριβώς είναι και η Ορθόδοξη Εκκλησία σε σχέση με τις αιρέσεις, το Φως με το σκοτάδι και η αλήθεια με το ψεύδος.

Εάν οι αιρετικοί θέλουν να ενωθούν με την Ορθόδοξη Εκκλησία, θα πρέπει να μετανοήσουν και να επιστρέψουν δια Βαπτίσματος και Χρίσματος στην Εκκλησία. Οι άγιοι πατέρες της Πανορθόδοξου Συνόδου του 1848 μας λένε ότι “ο νέος αρειανισμός είναι η αίρεση του παπισμού”. Επίσης μας λένε ότι δεν μπορούμε οι Ορθόδοξοι ποιμένες και χριστιανοί, να κάνουμε διάλογο επί ίσοις όροις με τον Πάπα της Ρώμης και τους λοιπούς αιρετικούς. Ο Άγιος Νικόλαος Μύρων στην Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο χαστούκισε τον αιρεσιάρχη Άρειο, ενώ ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έκανε λειτουργικό ασπασμό με τον αιρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης.

Βέβαια ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος ως κρυφός Ουνίτης που είναι μετά τις σπουδές του στο Βατικανό, Υβρίζει τους αγίους πατέρες της εκκλησίας, “ως τα ατυχή θύματα του αρχεκάκου όφεως”.

Ουσιαστικά δηλαδή θεωρεί ότι μαζί με τον μασόνο Αθηναγόρα, είναι δήθεν “ανώτεροι” των Αγίων Πατριαρχών Κωνσταντινουπόλεως, οι οποίοι έδωσαν τα αναθέματα στην Παπική Παναίρεση (όπως ο Μέγας Φώτιος και ο Μιχαήλ Κυρουλάριος και όλοι οι τότε και οι μετέπειτα Άγιοι Πατέρες των Πανορθόδοξων Συνόδων όπως του 879, του 1054 και του 1351, οι οποίες έχουν κύρος Οικουμενικών Συνόδων και οι οποίες καταδικάζουν την παναίρεση του Παπισμού, καθώς και η Πανορθόδοξος Σύνοδος του 1443 κ.α. η οποία ακυρώνει την ενωτική συμφωνία της ψευδο-συνόδου Φερράρας και Φλωρεντίας 1438-39).

Α. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΤΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΑΣΧΑ

Άλλωστε πώς είναι δυνατόν να τιμήσεις την Πρώτη Οικουμενική σύνοδο του 325, όταν ο αιρεσιάρχης πάπας έχει αλλοιώσει και αλλάξει το σύμβολο της Πίστewς Νίκαιας (325) και Κωνσταντινουπόλεως (381), με την αιρετική προσθήκη του φιλιόκβε (και εκ του Υιού), κάτι το οποίο έχει ως αποτέλεσμα να αναθεματίζεται τόσο από την Πρώτη όσο και από την Δευτέρα Οικουμενικές Συνόδους, συν του γεγονότος ότι έχει αλλάξει το ορθόδοξο πασχάλιο, δηλαδή τον εορτασμό του πάσχα τον οποίον καθορίζει η Πρώτη Οικουμενική Σύνοδος, άρα λοιπόν πώς είναι δυνατόν να τιμάς την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο, παρουσία ενός αιρεσιάρχη, ο οποίος ουσιαστικά ατιμάζει και αναιρεί την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο;

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος στην κοινή διακήρυξη με τον Πάπα Λέων γράφει ότι: “Ο σκοπός του εορτασμού αυτού του γεγονότος, ωστόσο, δεν είναι απλώς να θυμηθούμε την ιστορική σημασία της Συνόδου, αλλά να μας παρακινήσει να είμαστε συνεχώς ανοιχτοί στο ίδιο Άγιο Πνεύμα που μίλησε μέσω της Νίκαιας, καθώς παλεύουμε με τις πολλές προκλήσεις της εποχής μας.” Ομιλεί ο αφελής “για το ίδιο Πνεύμα”, όταν όμως έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τις δογματικές αποφάσεις της Συνόδου.

Δεν είναι τυχαίο ότι και κατά την ανάγνωση “του Πιστεύω” στον Πατριαρχικό ναό, έγιναν αρκετά λεκτικά λάθη μέσα στο πνεύμα της πλάνης, όπως “και παθούσα και ταφέντα” κ.λ.π. Πάλι καλά που δεν διαβάστηκε και η αίρεση του Φιλιόκβε, όπως είχε κάνει παλαιότερα στην

Μητρόπολη Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως, ο βουλευτής της ΝΔ Δημήτρης Σταμάτης, στις 11/06/2019, στον Καθεδρικό Ι. Ναό Τιμίου Προδρόμου της Ι. Μ. Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως.

Η ΠΡΩΤΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ουσιαστικά μας διδάσκει τον χωρισμό των Ορθοδόξων Χριστιανών από τους αιρετικούς, ενώ αντίθετα ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος διαιρεί τις Ορθόδοξες Εκκλησίες έναντι μιας αιρετικής ψευδο-ενώσεως με τους εκτός της Εκκλησίας αιρετικούς, τους οποίους αναγνώρισε και επίσημα στην ψευδοσύνοδο του Κολυμπαρίου της ΚΡΗΤΗΣ το 2016, αλλοιώνοντας και αυτός ομοίως με τον αιρεσιάρχη Πάπα το Σύμβολο της Πίστεως, το οποίο δέχεται μόνο μία Αγία Εκκλησία του Χριστού, ενώ ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος θεωρεί της αιρέσεις “ως Εκκλησίες” και τις θρησκείες “ως οδούς σωτηρίας”, πανθρησκειακή ουσιαστικά δαιμονική αίρεση την οποία ούτε ο Αιρεσιάρχης Άρειος ή ο Νεστόριος, δεν τόλμησαν να ξεστομίσουν! Με λίγα λόγια ο Πατριάρχης αναβιώνει όλες τις παλαιές αιρέσεις και τις Ψευδο-θρησκείες μαζί σε ένα πανθρησκειακό συνονθύλευμα, κάτι που ούτε ο ίδιος δεν αρνείται και μαζί με αυτό γεννά και νέες πλάνες.

Επίσης ο πατριάρχης Βαρθολομαίος μαζί με τον πάπα Λέοντα, μετά την καινοτομία των Παπών να εισάγουν δια του Γρηγοριανού ημερολογίου και το νέο αιρετικό πασχάλιο στην Δύση το 1582, τώρα θέλουν μαζί με τον πάπα θα βρούνε μία κοινή ημερομηνία για να γιορτάζουν μαζί το πάσχα, όπως οι ενωτικοί ουνίτες και φραγκολατίνοι, κάτι το οποίο σημαίνει απομάκρυνση ακόμη περισσότερο από την απόφαση της Πρώτης

Οικουμενικής Συνόδου σε σχέση με τον Ορθόδοξο εορτασμό του Πάσχα μετά την Πρώτη Εαρινή ισημερία κ.λπ., έτσι ώστε το Χριστιανικό Πάσχα να μην πέφτει ποτέ μαζί με το Ιουδαϊκό Φάσκα (δηλαδή την έξοδο από την Ερυθρά Θάλασσα). Δηλαδή ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος θέλει Πάσχα το οποίο να εορτάζεται ακόμη και τον Ιούνιο, προκειμένου να συνεορτάζει με τους αιρετικούς και αντίθετα από την Α΄ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΣΥΝΟΔΟ.

Επίσης στις 29/11/2025, στην Νίκαια της Βιθυνίας είδαμε να συμπροσεύχεται ο πατριάρχης Βαρθολομαίος παρουσία όχι μόνο του πάπα, αλλά τον μονοφυσιτών Αρμενίων και άλλων αιρετικών και μάλιστα διάβασαν μαζί το σύμβολο της πίστεως στα αγγλικά και όχι στα ελληνικά, χωρίς την προσθήκη του φιλιόκβε, γνωστή τακτική των ουνιτών τις Ανατολής, οι οποίοι πιστεύουν μεν στα λατινικά δόγματα και στο ψευδοπρωτείο του Πάπα της ΡΩΜΗΣ, αλλά δεν διαβάζουν προς το παρόν την προσθήκη του φιλιόκβε (την οποία λένουν μυστικά) προκειμένου να παρασύρουν τους ορθοδόξους σε μία ψευδο-ένωση. Παρόλα αυτά δέχονται και το ψευδοπρωτείο του Πάπα Ρώμης και τα άζυμα και τον ραντισμό των Λατίνων και τα συγχωροχάρτια και το «καθαρήριο πυρ» και την Μαριολατρεία και την αιρετική τριαδολογία και εκκλησιολογία του Βατικανού κ.α.

Τόσο στη Νίκαια στις 29 Νοεμβρίου όσο στην Κωνσταντινούπολη στις 30 Νοεμβρίου του 2025 έγινε συμπροσευχή αλλά και εν μέρει αιρετικό συλλείτουργο παρουσία του Πάπα, μεταξύ του πατριάρχου Βαρθολομαίου, του πατριάρχου Αλεξανδρείας

Θεόδωρου και διαφόρων εκπροσώπων των τοπικών εκκλησιών. Για παράδειγμα ο πατριάρχης Θεόφιλος ο Ιεροσολύμων είχε στείλει αντιπρόσωπο, αλλά δεν παρευρέθηκε ο ίδιος και επίσης ο πατριάρχης Αντιόχειας έστειλε αντιπρόσωπο, παρότι ο ίδιος δεν συμμετείχε στην ψευδοσύνοδο του κολυμπαρίου της ΚΡΗΤΗΣ το 2016, αλλά παρόλα αυτά έστειλε αντιπρόσωπο στο αιρετικό αυτό – εν μέρει συλλεΐτουργο (ήταν συλλεΐτουργο χωρίς κοινό ποτήριο).

Πολλοί φιλο-φαναριώτες (ψευδο-γεροντάδες του Βόλου και αλλού) είπαν την πλάνη και την γνωστή προπαγάνδα δεκαετιών, ότι “δεν πρόκειται για συλλεΐτουργο, αλλά απλά για μία συμπροσευχή”, η οποία ούτως ή αλλιώς καταδικάζετε από τους ιερούς κανόνες της εκκλησίας με την ποινή της καθαιρέσεως και του αφορισμού, όταν γίνεται σε απλό οίκο, πόσο μάλλον όταν γίνεται μέσα σε Ορθόδοξο Χριστιανικό ναό.

Όμως εδώ δεν έχουμε απλή συμπροσευχή σε οίκο, ΑΦΟΥ Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΪΟΣ, ΈΦΕΡΕ ΤΟΝ ΑΙΡΕΣΙΑΡΧΗ ΠΑΠΑ, μέσα στο ναό του Αγίου Γεωργίου μνημόνευσε ως δήθεν κανονικό επίσκοπο στην θεία λειτουργία τον αιρεσιάρχη Πάπα Λέοντα της Ρώμης, τον έβαλε να κάτσει στο δεσποτικό, πράξη η οποία δηλώνει το επισκοπικό αξίωμα και την συμμετοχή στην συλλειτουργία.

Έγινε κοινή δοξολογία και επίσης υπήρξε λειτουργικός ασπασμός στην βλάσφημη και κολάσιμη αυτή Λειτουργία μεταξύ του Πατριάρχου Βαρθολομαίου και του Πάπα Λέοντος, όπου ο Πατριάρχης και οι παρευρισκόμενοι βλασφήμησαν με τον χειρότερο τρόπο την Θεία Ευχαριστία και την Θεία Κοινωνία, η οποία

ήταν καυστική για τους κοινωνούντας αναξίως και αιρετικώς παρουσία του αιρεσιάρχη πάπα, ο οποίος ουσιαστικά ακύρωσε το μυστήριο το οποίο δεν έχει ισχύ όταν γίνεται παρουσία αιρετικών. Ο πάπας διάβασε το Πάτερ ΗΜΩΝ στα Λατινικά και φυσικά η ερμηνεία που δίνει σε αυτό είναι διαφορετική από την Ορθόδοξη. Ο Πάπας «ευλόγησε άρτο» παρουσία των μονοφυσιτών Αρμενίων...

Οι οικουμενιστές ψάλτες στο τέλος της “λειτουργίας” έψαλαν τον πολυχρονισμό του πάπα “ως πατριάρχου και αγιοτάτου και δεσπότη”, παρότι αυτός είναι εκτός της Μίας, Αγίας, Καθολικής (που έχει την μοναδική αλήθεια) και Αποστολικής (Ορθόδοξης) Εκκλησίας, σύμφωνα με το ιερό σύμβολο της Πίστεως. Ιδού η βλασφημία: «Πολυχρόνιον τιμήσε κύριος ο Θεός, τον Αγιότατον και Μακαριώτατον Πάπαν Ρώμης, κύριον κύριον Λέοντα, κύριε φύλαττε αυτόν εις πολλά έτη», έψαλαν οι αιρετικοί ουνίτες ψάλτες του Φαναρίου με την εντολή του Ουνίτου Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Οπότε ομιλούμε για συλλείτουργο και όχι για απλή συμπροσευχή, όπως λένουν οι αφελείς! Πολυχρόνιο ψάλλουμε στους ορθόδοξους Αρχιερείς και όχι στους αιρεσιάρχες, στους οποίους δεν αρμόζει τιμή αλλά ανάθεμα, αφού ο Πάπας είναι αιρεσιάρχης και όχι φυσικά «αγιότατος» και «μακαριότατος» όπως του έψαλαν. Επίσης το διπλό «κύριον κύριον Λέοντα», δηλώνει το γεγονός του ότι θεωρούν τον πάπα ως δικό τους επίσκοπο, αφού η διπλή επίκληση του «κυρίου» όταν λέγεται εις τους ορθόδοξους επισκόπους δηλώνει το ότι ο επίσκοπος αυτός είναι ο ποιμενάρχης τους. Άρα είναι φανερό ότι δέχονται τον πάπα ως ποιμενάρχη τους.

Εν συνεχεία υπήρξε ανταλλαγή δώρων μεταξύ τους, κοινή ευλογία από τον εξώστη του Πατριαρχείου, κοινή διακήρυξη για διάδοση του Ευαγγελίου κ.α. (Δηλαδή ο Πατριάρχης θέλει να διαδώσει το Ευαγγέλιο μαζί με τον πάπα, αλλά ποιο ευαγγέλιο εννοεί, όταν ο πάπας έχει διαστρεβλώσει το ευαγγέλιον; Μήπως εννοούν το διαστρεβλωμένο της Νέας Εποχής;).

α) ΠΑΠΙΚΟΙ: «ΡΩΜΑΙΟ-ΚΑΘΟΛΙΚΟΙ» Ή «ΚΑΤΩ-ΛΥΚΟΙ»;

Οι Παπικοί για εμάς τους Ορθοδόξους είναι εκτός Εκκλησίας. Αυτό σημαίνει ότι τους αιρετικούς Φραγκολατίνους ως αιρετικούς δεν τους λέμε ως “Ρωμαιο-καθολικούς”, όπως αυτό-ονομάζονται (Η ακόμη χειρότερα από τους ενωτικούς), αλλά ως Παπικούς, ή ως “κάτω λύκους”, σύμφωνα και με τον Άγιο Μάρκο τον Ευγενικό τον στύλο της Ορθοδοξίας.

Η φράση “ίνα πάντες εν ώσιν”, αφορά καθαρά και μόνο της Ορθόδοξης τοπικές εκκλησίες, ώστε να μην υπάρχουν σχίσματα μεταξύ τους, αφού οι εκτός εκκλησίας αιρετικοί δεν αποτελούν εκκλησίες, αλλά παρασυναγωγές, οπότε όλη η προσπάθεια από τους οικουμενιστές, για ένωση των δήθεν “εκκλησιών”, αποτελεί μία βλασφημία και μία αλλοίωση του συμβόλου της Πίστεως.

Το ότι δεν υπήρχε κοινό ποτήριο σε αυτήν την περίπτωση, αυτό είναι μία λεπτομέρεια και έχει να κάνει καθαρά με το γεγονός του ότι οι Λατίνοι κοινωνούν με διαφορετικό τρόπο δηλαδή με τα άζυμα. Οπότε οι φαναριώτες δεν θέλουν να προχωρήσουν ακόμη σε μία πλήρη λειτουργική ένωση δεδομένων των αντιδράσεων του ποιμνίου.

Β. Η Συμπροσευχή της Νίκαιας και οι Αρμένιοι Μονοφυσίτες

Την 29η Νοεμβρίου κατά την συμπροσευχή στην ΝΙΚΑΙΑ, ο εκπρόσωπος του πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος ομιλούμε στην κρατική τηλεόραση που μετέδιδε ζωντανά το γεγονός, έτσι ώστε να μπει δια της εικόνας στα σπίτια των απλών

ανθρώπων (λαϊκός Οικουμενισμός), είπε ότι “οι φαναριώτες θεολόγοι θεωρούν πως έχουν ταύτιση δογματικής Πίστεως με τους αντιχαλκηδόνιους Αρμένιους (οι οποίοι είναι μονοφυσίτες) και πρόσθεσε ότι αυτό το οποίο απλά μένει να γίνει είναι η ένωση στο κοινό ποτήριο”. Η αίρεση του Μονοφυσιτισμού είναι καταδικασμένη από την 4η εν Χαλκηδόνα Οικουμενική Σύνοδο του 451 και κατ’ επέκτασιν από την 6την Οικουμενική Σύνοδο του 680-681 (ως Μονοθελητισμός και μονοενεργητισμός) και την 7η Οικουμενική Σύνοδο του 787 (ως Εικονομαχία και άρνηση της Θείας Ενανθρωπίσεως).

Οι Αρμένιοι και οι λοιποί μονοφυσίτες, δεν δέχονται ούτε την Τέταρτη ούτε την Πέμπτη ούτε την 6τη ούτε και την 7η Οικουμενική Σύνοδο.

Οπότε όταν λέει ο εκπρόσωπος του φαναρίου, ότι “έχουν ταύτιση δογματικής Πίστεως με τους Αρμένιους μονοφυσίτες και θεοπασχίτες, προφανώς εννοεί ότι και οι ίδιοι έχουν αρνηθεί τις τέσσερις οικουμενικές συνόδους (συν τις πρώτες Τρεις), αφού ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος θεωρεί τον Πάπα ως “υπεράνω των Οικουμενικών Συνόδων” και τους Αγίους Πατέρες ως “πλανεμένους”.

Και τώρα βγήκαν κάποιοι φιλο-πατριαρχικοί ψευδο-γεροντάδες, οι οποίοι από τα Μ.Μ.Ε. είπαν το ψεύδος και την πλάνη, ότι δήθεν “ο πατριάρχης Βαρθολομαίος δεν δέχτηκε τον αιρεσιάρχη πάπα ως επίσκοπο, αλλά μόνο ως αρχηγό κράτους”. Είναι αυτοί οι οποίοι βλέπουν να γίνεται ένα έγκλημα και προσπαθούν να το συγκαλύψουν με διάφορες αστείες δικαιολογίες και ψεύδη.

Τότε γιατί έγινε μνημόνευση του πάπα ως Πατριάρχου ΡΩΜΗΣ μέσα στην Λειτουργία, μαζί με την συν-μνημόνευση του Πατριάρχου Βαρθολομαίου;

Μήπως τώρα μνημονεύουν και τους αρχηγούς κρατών μάσα στην λειτουργία και δεν το ξέρουμε; Αν ήταν έτσι ο πάπας δεν θα συμμετείχε ως Πατριάρχης Ρώμης μέσα στην Πατριαρχική θ. λειτουργία ούτε θα ψαλλόταν από τους ψάλτες ο πολυχρονισμός, ούτε θα υπήρχε λειτουργικός ασπασμός μεταξύ του Πατριάρχου και του πάπα, ούτε θα καθόταν ο Πάπας στο δεσποτικό, ως δήθεν επίσκοπος, ούτε θα έκανε κοινή ευλογία ο Πατριάρχης με τον Πάπα Ρώμης, από τον εξώστη του Πατριαρχείου, ούτε ο Πάπας θα ευλογούσε άρτο, ούτε οι Αρμένιοι μονοφυσίτες θα συμπροσεύχονταν στην ενωτική αυτή και καυστική λειτουργία, όπου βλασφήμισαν το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας....

Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η Κωνσταντινούπολη έπεσε στα χέρια των Τούρκων, όταν οι ενωτικοί μαζί με τον αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Παλαιολόγο, βεβήλωσαν τον ιερό ναό της του Θεού Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη, κάνοντας ενωτική λειτουργία με τους Λατίνους και κοινωνώντας τα άζυμα των Λατίνων, κατά την εορτή του Αγίου Σπυρίδωνα, στις 12 Δεκεμβρίου 1452. Μετά ένα χρόνο το 1453 έπεσε η Κωνσταντινούπολη στα χέρια των οθωμανών, αφού πρώτα η Θεία Χάρη εγκατέλειψε την Βασιλεύουσα και η Αγία Σοφία έγινε τζαμί, για να μας θυμίζει την εν λόγω βλάσφημη λειτουργία των αζύμων που έγινε με τους Λατίνους...

Άρα λοιπόν όλοι αυτοί δυστυχώς ψεύδονται και προσπαθούν “να ρίξουν λάσπη” στα μάτια του ποιμνίου.

εκκλησιών και των πατριαρχείων (βλέπε Ουκρανία, Σκόπια κ.τ.λπ).

Έτσι ο Πατριάρχης παραβιάζει την φράση της Αγίας Γραφής “ίνα πάντες εν ώσιν” (Ιωάννη, 17. 21-26) διότι ακριβώς αυτή η φράση σύμφωνα με τους αγίους πατέρες αφορά τους ορθοδόξους και όχι τους αιρετικούς.

Διότι οι αιρετικοί είναι εκτός εκκλησίας και μόνο μία Εκκλησία υπάρχει - η ορθόδοξος εκκλησία. Άρα δεν μπορούμε να μιλάμε για ένωση των εκκλησιών όταν οι παρασυναγωγές των πονηρευομένων εκτός ορθοδοξίας ανθρώπων, είναι αιρέσεις και όχι φυσικά “εκκλησίες”, σύμφωνα με την ψευδοσύνοδο του Κολυμπαρίου. «Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτούς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὥσιν ἐν καθώς ἡμεῖς» (Ίω. ιζ΄, 11). Εννοεί την κοινωνία του Αγίου Πνεύματος και όχι την κοινωνία με τον Αντίχριστο, κάτι που διευκρινίζει και ξεχωρίζει το ίδιο το ευαγγελικό ανάγνωσμα.

Αυτό το οποίο οδηγεί στην ενότητα είναι οι πραγματική ένωση των ορθοδόξων τοπικών εκκλησιών στην κοινή θεία λατρεία και στα ορθόδοξα δόγματα, στην Ορθοπραξία και στην Ορθοδοξία.

Επίσης αρκετοί λέγουν την πλάνη ότι δήθεν “άν διακόψουν το μνημόσυνο του πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως θα βγουν εκτός εκκλησίας” (το λέγουν και πολλοί Αγιορείτες), διότι ουσιαστικά πιστεύουν στην αίρεση του παπικού ψευδο-πρωτείου της Ανατολής (ως επέκταση του ψευδο-πρωτείου της Ρώμης) και δεν πιστεύουν δυστυχώς ότι ο αρχηγός και η κεφαλή της εκκλησίας είναι ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ αλλά νομίζουν ότι είναι δήθεν «ο γήινος πατριάρχης» και

μάλιστα ο αιρετικός ΠΑΤΡΙ'ΑΡΧΗΣ Βαρθολομαίος. Άρα ουσιαστικά οι άνθρωποι αυτοί είναι προσωπολάτρες και ειδωλολάτρες και πιστεύουν σε αιρετικές δοξασίας και όχι στην Ορθόδοξη χριστιανική πίστη των Αγίων Πατέρων και των Οικουμενικών Συνόδων.

α) Ο έλεγχος των Αιρετικών

Τέλος το επιχείρημα “περί κατακρίσεως”, είναι αστείο, διότι όταν υπερασπιζόμαστε θέματα πίστεως δεν υπάρχει κατάκριση, αλλά έλεγχος των αιρετικών, αλλιώς όπως λέγει η Αγία Γραφή, “εάν δεν υπερασπιστούμε την πίστη και οι πέτρες κεκράζονται”. Η φράση “και οι λίθοι κεκράζονται” (ΔΗΛΑΔ'Η και οι πέτρες θα φωνάζουν) προέρχεται από την Καινή Διαθήκη (Λουκάς 19:40) και την είσοδο του Ι. Χριστού στα Ιεροσόλυμα και σημαίνει ότι, αν οι άνθρωποι σιωπήσουν ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΙΣΤΕΩΣ, ακόμα και τα άψυχα στοιχεία της φύσης, όπως οι πέτρες, θα διακηρύξουν την αλήθεια για τον Θεό, τον Χριστό ΚΑΙ την αξία της πίστεως, τονίζοντας την ανάγκη να μιλήσουν οι πιστοί και να μη φοβούνται να αποκαλύψουν ΚΑΙ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΟΥΝ την πίστη τους.....

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει ότι η κατάκριση (η άδικη ή η καταδικαστική κρίση) αφορά μόνο θέματα βίου και όχι θέματα πίστεως και όχι φυσικά μία δίκαιη κρίση σε θέματα που αφορούν καινοτομίες σε ζητήματα πίστεως, όπου γίνονται από τους οικουμενιστές. Άλλωστε ο ίδιος ο Χριστός μας λέγει “την δίκαια κρίση κρίνατε”.....Μὴ κρίνετε κατ’ ὄψιν, ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνατε.» Ἰωάννης 7:24. Ο Άγιος Ιωάννης

ερμηνεύοντας το «*πείθεσθε τοις ηγουμένοις υμών και υπείκετε*» (Εβρ. 13, 17) διευκρινίζει:

«Αλλ' ίσως θα μας ειπή κάποιος, ότι υπάρχει και τρίτο κακό [εκτός από την αναρχία και την απειθαρχία], όταν ο άρχοντας [της Εκκλησίας] είναι κακός. Το γνωρίζω και εγώ, και δεν είναι μικρό το κακό τούτο, αλλά και πολύ χειρότερο από την αναρχία: διότι είναι καλύτερο να μη καθοδηγείσαι από κανένα, παρά να καθοδηγείσαι από κάποιον κακόν. Διότι ο μεν πολλές φορές σώθηκε, και πολλές φορές εκινδύνευσε, αλλά αυτός οπωσδήποτε θα κινδυνεύσει, οδηγούμενος προς βάραθρα». Και συμπληρώνει: Αν εξ αιτίας της πίστεως, απόφευγε και παράτησέ τον, όχι μόνον αν είναι άνθρωπος, αλλά κι αν είναι άγγελος που κατέρχεται εξ ουρανού [Γαλ. 1, 8] ...Αλλά όταν είναι στην πίστη [πονηρός] ούτε είναι φανερό σε όλους, κι ο πονηρός δεν θα σταματήσει να διδάσκει. Διότι και το «Μη κρίνετε, ίνα μη κριθήτε» είναι για τον βίο και όχι για την πίστη». {Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Ομιλία εις την προς Εβραίους 34, 1. PG 63, 231.}

Γ. Το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα και η Προδοσία του Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου

Εδώ και δύο χρόνια τονίζω την προδοσία του Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως και του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως (τουρκικού ιδρύματος από το 1921), ο οποίος προσπαθεί στα πλαίσια του θρησκευτικού Οικουμενισμού και της Πανθρησκείας να αλλάξει το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα και τον υπολογισμό του Πασχαλίου τον ορισθέντα από την Α Οικουμενική Σύνοδο του 325,

καθώς και να αλλάξει τα αιώνια όρια τα οποία έθεσαν οι Άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας (τους οποίους ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος αποκαλεί ο βλάσφημος ως “τα ατυχή θύματα του αρχεκάκου όφεως”).

Έτσι με αφορμή τα 1700 χρόνια από την σύγκληση της Συνόδου θέλει να αλλάξει το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα, λέγοντας μάλιστα το ψεύδος ότι “θέλει να τιμήσει δήθεν την Σύνοδο αλλάζοντας το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα – πασχάλιο κανόνα αυτής, προκειμένου να συνεορτάζει με τους αιρετικούς της Δύσεως” (κάτι που σημαίνει αναθεματισμό σύμφωνα με την ίδια την Ά Οικουμενική Σύνοδο).

Και δεν φτάνει αυτό αλλά θέλει να τιμήσει – ατιμάσει – την Πρώτη Οικουμενική Σύνοδο μαζί με τον αιρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης, ο οποίος έχει ήδη αλλάξει και το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα που ορίζει η Σύνοδος, αλλά και το σύμβολο της Πίστεως (πιστεύω) που διατύπωσε η Πρώτη (το 325) και η Δευτέρα Οικουμενική Σύνοδος (του 381), δια της προσθήκης της αιρέσεως του Φιλιόκβε και πλείστων άλλων αιρέσεως.

Είναι δηλαδή να απορεί κάνεις με το Πνεύμα της πλάνης του “Πατριαρχείου” Κωνσταντινουπόλεως (νυν τουρκικού ιδρύματος από το 1921 δια των Κεμαλιστών)!

Στην κοινή διακήρυξη μεταξύ Πάπα Λέων και Πατριάρχου Βαρθολομαίου τονίζεται η πρόθεση για να αλλάξει το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πάσχα και να βρεθεί μια κοινή ημερομηνία για όλους όπως τονίζεται: “Είμαστε πεπεισμένοι ότι ο εορτασμός αυτής της σημαντικής επετείου μπορεί να εμπνεύσει νέα και θαρραλέα βήματα στην πορεία προς την ενότητα. Μεταξύ των αποφάσεών της, η Πρώτη Σύνοδος της Νίκαιας

παρείχε επίσης τα κριτήρια για τον καθορισμό της ημερομηνίας του Πάσχα, κοινής για όλους τους Χριστιανούς.”

Εδώ δικαιώνομαι όταν έγγραφα εδώ και χρόνια, ότι οι παπικοί δεν πρόκειται να έρθουν με το δικό μας Πάσχα, αλλά αντίθετα ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος θα εισάγει μία νέα κοινή για αυτούς ημερομηνία, η οποία φυσικά δεν θα είναι σύμφωνη με τον Πασχάλιο κανόνα της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου του 325, αλλά θα ομιλούμε ουσιαστικά για ένα νέο τρίτο Πασχάλιο (μετά από αυτό των αιρετικών Λατίνων), κάτι που διαψεύδει όσους έλεγαν ότι “οι παπικοί θα έρθουν μαζί μας” και αλλά τέτοια γραφικά ψεύδη, που ούτε οι ίδιοι δεν πιστεύουν.

α) Το Ταξίδι Του Πάπα Λέοντα στην Κωνσταντινούπολη και η Επιστολή προς τους Παπικούς

Δήλωση για το ταξίδι που πραγματοποίησε, από την Πέμπτη 27/11, στην Τουρκία και στον Λίβανο, με κύρια στιγμή τον συνεορτασμό των χιλίων επτακοσίων ετών από την πρώτη Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας, μαζί με τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο, έκανε στις 23/11/2025, ο πάπας Λέων ο ΙΔ΄, σύμφωνα με το ΑΠΕ, όπου δημοσίευσε την κακόδοξη επιστολή που θα παραθέσω και θα απαντήσω στα βασικά σημεία αυτής.

Ο πάπας απευθυνόμενος στο πλήθος “πιστών” (του) που συνέρρευσαν στην πλατεία του Αγίου Πέτρου, είπε: «Πλησιάζει, πλέον, το αποστολικό ταξίδι που θα πραγματοποιήσω στην Τουρκία και στον Λίβανο. Στην Τουρκία θα τιμήσουμε την επέτειο των χιλίων επτακοσίων χρόνων από τη Σύνοδο της Νίκαιας. Για τον λόγο αυτό, σήμερα, δημοσιεύεται η Αποστολική

Επιστολή In Unitate Fidei (Εν τη Ενότητι της Πίστεως, σ.σ.) η οποία τιμά το ιστορικό αυτό γεγονός. Τώρα, απευθυνόμαστε στην Παρθένο Μαρία, αναθέτοντας στη μητρική της διαμεσολάβηση όλες αυτές τις προθέσεις και την προσευχή μας για την ειρήνη».

Εδώ βλέπουμε ότι ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος έδωσε την δυνατότητα στον αιρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης να παρουσιαστεί ως δήθεν “απεσταλμένος Απόστολος του Θεού”, κάτι που αποτελεί βλασφημία τόσο έναντι του Θεού, όσο και ασέβεια έναντι των Αγίων Αποστόλων και της Ά Οικουμενικής Συνόδου. Δηλαδή ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος δέχεται το “πρωτεϊόν εξουσίας” του Πάπα.

Και συνεχίζει ο Αιρεσιάρχης: “Με την Αποστολική του Επιστολή In Unitate Fidei, ο ποντίφικας ενθαρρύνει τους χριστιανούς να παραμείνουν ενωμένοι με σημείο αναφοράς την πίστη τους και την αλήθεια οι οποίες ενώνουν, εδώ και αιώνες, όλους τους πιστούς. Καλεί τους χριστιανούς, παράλληλα, να διαδώσουν τον λόγο του Ιησού και να γνωρίσουν και να κατανοήσουν ακόμη βαθύτερα το μήνυμά του. Στην ενότητα της πίστης, η οποία κηρύχθηκε από τις απαρχές της Εκκλησίας, οι χριστιανοί καλούνται να πορευθούν με ομόνοια, διαφυλάττοντας και διαδίδοντας, με αγάπη και χαρά, το μήνυμα του Ιησού Χριστού», γράφει ο πάπας Λέων.”

β) Οι αιρετικές αξιώσεις και τα αιρετικά δόγματα του Βατικανού

Εδώ είναι προφανής η προπαγάνδα του Βατικανού, το οποίο δια των αιρετικών Παπών, εισήγαγε την αίρεση του παπικού πρωτείου και του φιλιόκβε υποβιβάζοντας

το Άγιο Πνεύμα και δημιουργώντας πολυθεΐα, με αποτέλεσμα η αιρετική Ρώμη να αποκοπεί από την Εκκλησία αρχικά το 879 και οριστικά το 1054, όταν οι παναιρετικοί παπικοί έδωσαν με υπογραφή αίματος τον αναθεματισμό, έναντι των Ορθοδόξων, επάνω στην Αγία τράπεζα της Αγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως.

Άρα για ποια ενότητα της πίστης ομιλεί ο αιρεσιάρχης Πάπας, όταν η χριστιανική πίστη έχει δεχτεί Πόλεμο από τις αιρέσεις του Παπισμού καθώς και δια της Δ' σταυροφορίας και δια της Ουνίας του Βατικανού. Μάλιστα η Ανατολική Βυζαντινή Αυτοκρατορία αποδυναμώθηκε από την Φραγκοκρατία, ώστε να πέσει στα χέρια των Οθωμανών. Για να μην θυμίσω τον δολοφόνο 800.000 τουλάχιστον Ορθοδόξων Σέρβων, Καρδινάλιο Στέπινατς, κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Η σφαγή των Σέρβων άρχισε με την πρώτη ημέρα της ίδρυσης του Ανεξάρτητου Κράτους της Κροατίας (βλέπε Γκόσπιτς, Γκούντοβατς, Μπόσανκα, Κράινα κλπ.)

Δ. ΤΟ ΠΑΠΙΚΟ ΨΕΥΔΟ-ΠΡΩΤΕΪΟ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Προφανώς ο Πάπας εννοεί την πίστη στο Βατικανό και το Παπικό ψευδο-πρωτείο εξουσίας. Τα δόγματα όμως αυτά των Παπικών κάθε άλλο παρά σωστά, χριστιανικά και Ορθόδοξα δεν είναι. Το παπικό ψευδο-πρωτείο στηρίζεται στο χωρίο Ματθ. Ιστ' (16),18: «Συ, εί Πέτρος, και επί ταύτη τη πέτρα οικοδομήσω μου την εκκλησίαν» στο οποίο στηρίζονται κυρίως οι παπικές αιρετικές αξιώσεις. Η λέξη “πέτρα” εννοεί την ομολογία πίστεως του Αποστόλου Πέτρου και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να σημαίνει ότι η Εκκλησία του Χριστού θα κτιζόταν επί μόνου του Αποστόλου Πέτρου. Άλλωστε ο Απόστολος Πέτρος ίδρυσε και άλλες τοπικές εκκλησίες

(όπως της Αντιοχείας και των Ιεροσολύμων με την Αποστολική Σύνοδο). Ακόμη ο Πέτρος αρνήθηκε τρεις φορές τον Χριστό αλλά μετανόησε, γεγονός που καταρρίπτει και το Παπικό αλάθητο. Στύλος και εδραίωμα της Εκκλησίας είναι η κάθοδος του Αγίου Πνεύματος κατά την Πεντηκοστή, άνευ της οποίας οι Απόστολοι δεν θα ήταν τίποτα.

α) Η εξουσία του «δεσμείν και λύειν αμαρτίας»

Επίσης η συγχώρεση και η εξουσία του «δεσμείν και λύειν αμαρτίας», δηλαδή του μυστηρίου της εξομολόγησης που χορηγείται στη συνέχεια του χωρίου στον Πέτρο (Ματθ. 16,19: «Και δώσω σοι τας κλείς της βασιλείας των ουρανών, και ο εάν δήσης επί της γης, έσται δεδεμένον εν τοις ούρανοίς...»), το οποίο απομόνωσαν και διαστρέβλωσαν οι παπικοί, χορηγείται επίσης από τον Κύριο και στους υπόλοιπους μαθητές εκτός του Πέτρου: Αν τινών αφήτε τας αμαρτίας, άφίενται αύτοίς, αν τινων κρατήτε, κεκράτηνται»,. Άρα όλοι οι Απόστολοι έχουν την ίδια εξουσία ως επίσκοποι, ενώ αντίθετα ο πάπας θεωρεί ότι είναι «υπερ-επίσκοπος».

Επίσης η εποικοδόμηση της Εκκλησίας πάνω στον Πέτρο σαν σε λίθο (Ακρογωνιαίος είναι ο Χριστός: Α' Κορ. 3,11), είναι προνόμιο και των άλλων μαθητών: «Ουκέτι εστέ ξένοι και πάροικοι, αλλά συμπολίται των αγίων και οικείοι του Θεού, εποικοδομηθέντες επί τω θεμελίω των αποστόλων και προφητών, όντος ακρογωνιαίου αυτού Ιησού Χριστού» (Έφεσ. 2,19-20).

Εν τέλει οι Πάπες αντιγράφοντας την ψευδο-θεότητα του Ρωμαίου αυτοκράτορα και λέγοντας το ψεύδος περί “κωνσταντίνιας δωρεάς”, έφτασαν στο δαιμονικό

σημείο στην Ά Βατικάνιο (από τις 8 Δεκεμβρίου 1869 έως τις 20 Οκτωβρίου 1870) και εν συνεχεία στην Β' Βατικάνιο ψευδο-Σύνοδο (1962-1965) και ανακήρυξαν τον Πάπα αρχικά αλάθητο από καθέδρας υπεράνω της Εκκλησίας και των Οικουμενικών Συνόδων και μετά “Θεό επί της Γης”, για να φτάσουν στο σημείο να λατρεύουν πλέον τον ίδιο τον Διάβολο και πεπτωκότα Εωσφόρο, αγάλματα του οποίου κοσμούν φανερά το Βατικανό. Η πτώση του Πάπα ακολουθεί την πτώση των πρωτοπλάστων και του Ιούδα σύμφωνα με τον Σέρβο Άγιο Ιουστίνο τον Πόποβιτς.

Η Δωρεά του Κωνσταντίνου (*Constitutum Donatio Constantini*) ή Ψευδοκωνσταντίνειος Δωρεά είναι ένα πλαστό ρωμαϊκό διάταγμα (έδικτο), το οποίο υποτίθεται ότι εξέδωσε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος Ά το 324 μ.Χ., με το οποίο δώριζε στον Πάπα της Ρώμης Σίλβεστρο και τους διαδόχους του την κυριαρχική και πνευματική εξουσία της Ρώμης έναντι της Ανατολικής Ορθοδόξου Εκκλησίας. Έτσι οι αιρετικοί Πάπες μετέτρεψαν το πρωτείο τιμής της πρεσβυτέρας Ρώμης, “σε πρωτείο εξουσίας”, κάτι το οποίο αντιγράφει σήμερα το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως έναντι του Πατριαρχείου της Μόσχας (ως τρίτης Ρώμης).

Ο Αιρεσιάρχης Πάπας Λέων προσθέτει στην Επιστολή του, δε: «ότι το δώρο το οποίο έλαβαν οι χριστιανοί είναι ο Υιός του Θεού, που ήλθε στη γη για τη σωτηρία μας, «και στον οποίο διακήρυξαν ότι πιστεύουν οι επίσκοποι που πήραν μέρος στην Σύνοδο της Νίκαιας, το 325 μετά Χριστόν». Η λεπτομέρεια είναι ότι ο Πάπας έχει αντικαταστήσει τον Χριστό και στην θέση του έχει βάλει τον εαυτό του, όπως και οι Φαρισαίοι.

Ο πάπας Πρέβοστ, τέλος, υπογραμμίζει στην Επιστολή που υπέγραψε ότι “η πίστη στον Ιησού Χριστό, υιό του Θεού, η οποία διακηρύχθηκε στη Νίκαια και που προφέρεται μέχρι σήμερα στη λειτουργία, με το Σύμβολο της Πίστεως (Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως) «ενώνει όλους τους χριστιανούς και προσφέρει ελπίδα στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, εν μέσω πολλών ανησυχιών και φόβων, απειλών πολέμων και βίας, σοβαρών αδικιών και ελλείψεων ισορροπίας, φυσικών καταστροφών, πείνας και εξαθλίωσης εκατομμυρίων ανθρώπων».

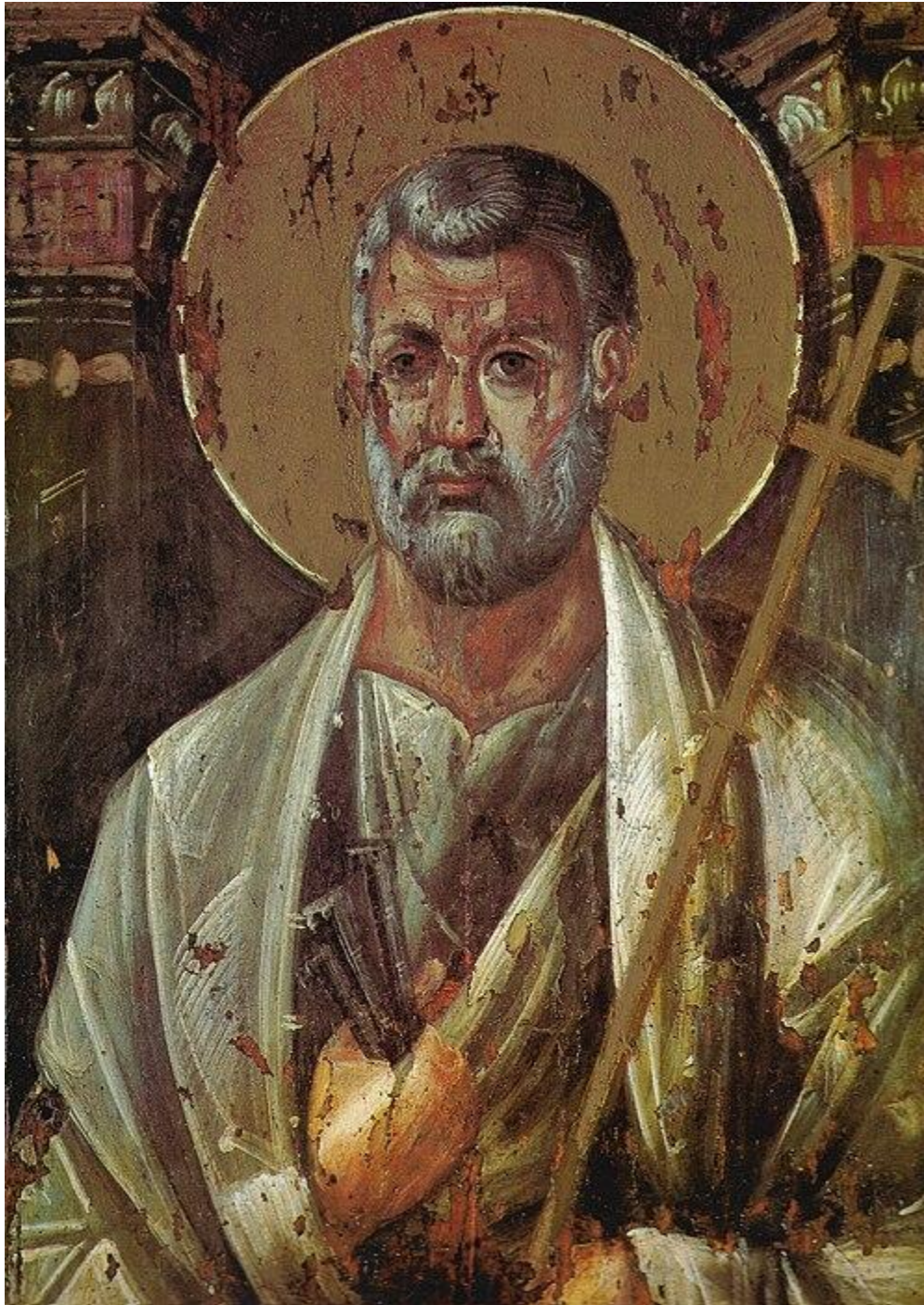
Είναι προφανές ότι τόσο ο Πάπας Λέων όσο και ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος εμπαίζουν τους αφελείς και ακατήχητους, αφού ούτε στον Χριστό πιστεύουν ούτε και στο σύμβολο Νικαίας και Κωνσταντινουπόλεως το οποίο έχουν καταπατήσει, τόσο με την αλλαγή του Πασχαλίου, την αίρεση του Φιλιόκβε και το Παπικό ψευδο-πρωτείο ο αιρεσιάρχης Πάπας, όσο και με την ψευδοσύνοδο της Κρήτης του 2016, ο Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίος ο οποίος αρνείται την Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Ορθόδοξη Εκκλησία και δέχεται τις αιρέσεις ως “Εκκλησίες” και τις ψευδο - θρησκείες ως οδούς σωτηρίας.

Το τραγικό είναι ότι όλα αυτά έγιναν στην θρονική εορτή του Αγίου Ανδρέα και επίσης ο Πάπας Λέων συμμετείχε και συμπροσευχήθηκε στην λειτουργία, παρουσία και του Αλεξανδρείας Θεοδώρου, ο οποίος τέλεσε αρχικά τον εσπερινό.

Το πρόγραμμα: Στις 29 Νοεμβρίου, ο επικεφαλής της παπικής αιρέσεως επισκέφθηκε το τζαμί του Σουλτάνου Αχμέτ, στη συνέχεια πραγματοποίησε ιδιωτική

συνάντηση με εκπροσώπους “ομολογιών” και «χριστιανικών» κοινοτήτων στον συριακό ναό. Το απόγευμα, ο Πάπας συμμετείχε σε συμπροσευχή στον πατριαρχικό ναό του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι, όπου συνάντησε τον Πατριάρχη Βαρθολομαίο και υπογράψε μαζί του Κοινή Διακήρυξη. Η ημέρα ολοκληρώθηκε με «λειτουργία» στο στάδιο «Volkswagen Arena».

Στις 30 Νοεμβρίου, ο Ποντίφικας επισκέφθηκε την καθεδρική Αρμενική “εκκλησία” (αίρεση του μονοφυσιτισμού) στην Κωνσταντινούπολη και συμμετείχε στη συλλειτουργία στον πατριαρχικό ναό του Αγίου Γεωργίου στη γιορτή του αποστόλου Ανδρέα, προστάτη του Οικουμενικού Πατριαρχικού Θρόνου (κάτι που απαγορεύεται από τους ιερούς κανόνες με επιτίμιο την καθαίρεση στον Πατριάρχη Βαρθολομαίο) και στη συνέχεια αναχώρησε για τη Βηρυτό.

**Εγκαυστική Εικόνα Αποστόλου Πέτρου, Ιερά Μονή Σινά
7ος αιώνας.**

Ε. Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος υπέρ της λεγόμενης πλαστής “άρσης των αναθεμάτων”

Ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος σε συνάντηση με δημοσιογράφους της καθημερινής στις 24/11/2025, δήλωσε ότι έχει καλέσει όλα τα Πατριαρχεία και τις ετερόδοξες “εκκλησίες” σε προσπάθεια (αιρετικής) ενότητας και επίσης δήλωσε ότι στηρίζεται στο (αιρετικό) γεγονός της αντικανονικής άρσης των αναθεμάτων υπό του Μασόνου Πατριάρχου Αθηναγόρα, το οποίο έλαβε χώρα στα Ιεροσόλυμα στις 07/12/1965.

Ερώτηση δημοσιογράφων – “Ο Πάπας θα επισκεφθεί επισήμως και την έδρα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Ποιο είναι το μήνυμα που θα εκπέμπετε οι δύο ηγέτες του Χριστιανισμού από το ταπεινό Φανάρι;»

Απάντηση Βαρθολομαίου – “Ο Πάπας Παύλος ΣΤ΄ ήταν ο πρώτος Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρώμης που επισκέφθηκε, ύστερα από πολλούς αιώνες, την έδρα της Εκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως. Ήταν Ιούλιος του 1967 και η επίσκεψη εκείνη είχε προκαλέσει τη συγκίνηση του αοιδίμου προκατόχου μας, μεγάλου Πατριάρχου Αθηναγόρα, ο οποίος δικαίως την είχε χαρακτηρίσει ιστορικής σημασίας. Λίγους μήνες αργότερα, κατέστη δυνατό να την ανταποδώσει ο Αθηναγόρας επισκεπτόμενος τη Ρώμη, ενδυναμώνοντας τη μεταξύ τους αδελφική επικοινωνία, η οποία είχε ξεκινήσει το 1964 κατά τη συνάντησή τους στα Ιεροσόλυμα, την πρώτη συνάντηση Ανατολής και Δύσης ύστερα από αιώνες σιωπής. Την πορεία αγάπης που ξεκίνησαν οι Παύλος ΣΤ΄ και Αθηναγόρας, συνέχισαν αργότερα οι διάδοχοί τους Ιωάννης Παύλος Β΄ και Δημήτριος, οι οποίοι εγκαινίασαν, το 1980, τον μεταξύ

των Εκκλησιών μας επίσημο θεολογικό διάλογο που συνεχίζεται”.

Τα ίδια δήλωσαν στις 29/11/2025 κατά την κοινή διακήρυξη στην Κωνσταντινούπολη μεταξύ τους, ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος μαζί με τον αιρεσιάρχη Πάπα Λέοντα. Τονίζουν ότι: “Φέτος τιμούμε επίσης την 60ή επέτειο της ιστορικής Κοινής Διακήρυξης των σεβάσμιων προκατόχων μας, του Πάπα Παύλου ΣΤ΄ και του Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, η οποία έθεσε τέλος στην ανταλλαγή αφορισμών του 1054. Ευχαριστούμε τον Θεό που αυτή η προφητική χειρονομία ώθησε τις Εκκλησίες μας να επιδιώξουν «με πνεύμα εμπιστοσύνης, εκτίμησης και αμοιβαίας φιλανθρωπίας τον διάλογο που, με τη βοήθεια του Θεού, θα οδηγήσει στην εκ νέου συμβίωση, για το μεγαλύτερο καλό των ψυχών και την έλευση της βασιλείας του Θεού”...

Άρα βλέπουμε ότι όλο αυτό το σαθρό επιχείρημα της ψευδοενώσεως στηρίζεται σε μία αντικανονική ΚΑΙ ΑΚΥΡΗ αρχικά ενέργεια του Μασόνου 33^{ου} βαθμού Πατριάρχου Αθηναγόρα.

α) Τί ήταν τελικά “η άρση των αναθεμάτων”

Η λεγόμενη άρση των αναθεμάτων η οποία έγινε το 1965, ήταν μία προσωπική αντικανονική ενέργεια του Αθηναγόρα, η οποία είναι άκυρη πρώτον, διότι δεν συνεκλήθη Οικουμενική Σύνοδος και δεύτερον, διότι οι παπικοί δεν μετανόησαν για τις αιρέσεις τους και τρίτον, διότι ο πάπας δεν υπόγραψε ομοίως και επισήμως την άρση των αναθεμάτων κατά των Ορθοδόξων χριστιανών, με Παπική Βούλα, αλλά σε ένα απλό χαρτί.

Ο τότε Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χρυσόστομος Β΄ υποστήριξε, ότι η «αυθαιρέτως και κωμικώς εν τω Οικουμενικώ Πατριαρχείω γενομένη δήθεν άρσις του κατά της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας αναθέματος, είναι αύτη πράξις άκυρος... Ουδεμίαν ισχύν έχει δια την Οικουμενικήν Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Ο αφορισμός της Ρωμαϊκής Εκκλησίας ως αιρετικής τυγχάνει πράξις πανορθόδοξος... και επομένως ούτος μόνον δια Συνόδου Πανορθοδόξου δύναται να αρθή» (Π. Μπούμη, ένθ άνωτ. σελ. 210).

Επίσης ο εκπρόσωπος της Εκκλησίας της Ρωσίας δήλωσε, «ότι η πράξις του Οικουμενικού Πατριαρχείου έχει όλως τοπικόν χαρακτήρα και στερείται πανορθοδόξου κύρους, εφ όσον εγένετο άνευ συγκαταθέσεως και κοινής ενεργείας των επί μέρους Ορθοδόξων Εκκλησιών» (Σ. Μπιλάλη, Ορθοδοξία και Παπισμός, τόμος β΄, σελ. 362). Ένας λόγος που το Φανάρι πολεμάει το Ορθόδοξο Χριστιανικό Πατριαρχείο της Μόσχας είναι και αυτός, επειδή αυτό δεν δέχθηκε την «άρση των αναθεμάτων»!

Επίσης τρεις Μητροπολίτες της Εκκλησίας της Ελλάδος και οι περισσότερες Ιερές Μονές και Σκήτες του Αγίου Όρους (μαζί με την Ι. Μ. Σταυρονικήτα, τον ηγούμενο π. Βασίλειο Γοντικάκη και τον Άγιο Παΐσιο), διέκοψαν το μνημόσυνο του Αθηναγόρα. Οπότε η πράξη αυτή δεν έγινε αποδεκτή, από το πλήρωμα της Εκκλησίας. Επίσης τότε δημιουργήθηκε και σχίσμα με την απόσχιση των ενισταμένων, της Ιεράς Μονής Αγίων Κυπριανού και Ιουστίνης Φυλής, οι οποίοι τελικά ενώθηκαν με τους Γ.Ο.Χ. στις 05/18 Μαρτίου 2014. Άρα ο οικουμενισμός διαιρεί τους Ορθοδόξους.

Ουσιαστικά η λεγόμενη “άρση των αναθεμάτων”, είναι μία αιρετική ενέργεια των δύο “προκαθήμενων”, οι οποία στηρίζεται καθαρά στην αιρετική ιδέα του παπικού πρωτείου εξουσίας, τόσο του Πάπα της ΡΩΜΗΣ, ο οποίος θεωρεί ότι είναι υπεράνω και αυτών των Οικουμενικών Συνόδων, όσο και κατ’ επέκτασιν του Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ο οποίος θεωρεί ότι είναι στην Ανατολή, «πρώτος άνευ ίσων».

Οπότε οι δύο αυτοί αιρετικοί προκαθήμενοι, δεν θεωρούν αναγκαία την σύγκληση μίας Οικουμενικής Συνόδου, ακριβώς διότι θεωρούν οι αφελείς ότι είναι ήδη ανώτεροι των Οικουμενικών Συνόδων. Άρα είναι φανερό ότι και ο Πατριάρχης Βαρθολομαίος, όπως και οι προκάτοχοι αυτού, ο Αθηναγόρας και ο Δημήτριος, έχουν αποδεχτεί την “άρση των αναθεμάτων”, ακριβώς διότι πρώτα έχουν αποδεχτεί την αίρεση του «παπικού πρωτείου εξουσίας».

ΣΤ. Προϋποθέσεις Ορθοδόξου Ενώσεως και όχι Χριστού Αρνήσεως

Για να υπάρξει πραγματική ενότητα με τους Φραγκολατίνους θα πρέπει:

α) να υπάρξει ενότητα στη διοίκηση της Εκκλησίας’ δηλ. να αποδεχθούν οι αιρετικοί και αλλόθρησκοι το συνοδικό σύστημα διοικήσεως της Ορθοδόξου Εκκλησίας και να απορρίψουν την μοναρχία του αντιχρίστου Πάπα της Ρώμης, κάτι το οποίο δεν πρόκειται να κάνουν ποτέ οι Δυτικοί, αφού ουσιαστικά είναι ένα διευθετημένο πολιτικό σύστημα, το οποίο παίζει τον ρόλο της δήθεν “Εκκλησίας”.

β) θα πρέπει να υπάρξει ενότητα στην Ορθόδοξη πίστη και ζωή, όπως αυτές εκφράζονται στην αγία παράδοση της Ορθοδοξίας, στην Αγία Γραφή, στις αποφάσεις των αγίων Οικουμενικών και Τοπικών Συνόδων, στους Ιερούς Κανόνες και στα συγγράμματα των αγίων Πατέρων και θεολόγων της Ορθοδοξίας, κάτι που σημαίνει αναθεματισμό των αιρέσεων που υποστηρίζουν οι νύν αιρετικοί από τους ίδιους και μετάνοια αυτών και

γ) ενότητα στη θεία λατρεία της Ορθοδοξίας, κάτι που αποτελεί άρνηση των μέχρι σήμερα τελεσθέντων αιρετικών μυστηρίων από τους Παπικούς, Προτεστάντες, Μονοφυσίτες και είσοδο αυτών εις την Ορθόδοξη Εκκλησία με Βάπτισμα, χρίσμα, λίβελλο ομολογίας Ορθοδόξου πίστεως και τότε θα γίνουν μερικές χειροτονίες σε κάποιους εξ' αυτών πρώην ψευδο-ιερέων, οι οποίοι θέλουν να γίνουν Ορθόδοξοι ιερείς.

α) Τι σημαίνει Ορθοδόξως το χωρίο “ίνα πάντες εν ώσιν”.

Τήν Ζ' Κυριακή από τοῦ Πάσχα, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἑορτάζει τοὺς 318 ἁγίους καὶ θεοφόρους Πατέρας, οἱ ὁποῖοι συνεκάλεσαν τήν Α' ἐν Νικαίᾳ Ἀγία καὶ Οἰκουμενική Σύνοδο τό 325 μ.Χ. , μέ τήν ὁποία καταδικάστηκε ὁ πρωτομάχος καὶ θεομάχος Ἄρειος καὶ ἡ αἵρεσις τοῦ Ἀρειανισμοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία ὄρισε ὄχι τυχαία νά ἀναγινώσκεται στοὺς Ἱερούς Ναοὺς κατά τήν διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας τό Εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα ἀπό τό κατά Ἰωάννην ἅγιο Εὐαγγέλιο κεφ. 17 στίχ. 1-13, τό ὁποῖο ἀναφέρεται στήν Ἀρχιερατική προσευχή τοῦ Κυρίου. Στήν εὐαγγελική

αὕτη περικοπή περιέχεται καί ἡ φράση «ἵνα ὥσιν ἕν», ἡ ὁποία ἔχει ὑποστῇ κατάφωρη παρερμηνεία ἀπό πλευρᾶς Οἰκουμενιστῶν, οἱ οποίοι βάλουν τόσο ἐναντι τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ὅσο καὶ ἐναντι τοῦ συμβόλου τῆς Πίστεως.

Εν συντομία ἡ φράση αὕτη δὲν σημαίνει τὴν ἐνωση μετὰ τῶν αἰρέσεις, διότι τότε θὰ εἶχαμε ἀρνησὶ καὶ χωρισμὸ ἀπὸ τὴν Μία, Ἀγία, Καθολικὴ καὶ Αποστολικὴ Ορθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἀρνησὶ ἐπίσης τῆς ἀλήθειας καὶ τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Το χωρίο αὐτὸ τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἐννοεῖ ὅτι ὅλα τὰ πιστὰ Ορθόδοξα μέλη τῆς Ἐκκλησίας, θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἐνωμένα μετὰξὺ τοῦς δια τοῦ κοινοῦ Βαπτίσματος, τῶν Ἱερῶν ακολουθιῶν καὶ Ἱερῶν Μυστηρίων, τῆς Προσευχῆς καὶ κοινῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὴν Ἀγία Τριάδα καὶ νὰ μὴν ὑπάρχουν διαιρέσεις καὶ σχίσματα, ἢ ἀκόμη καὶ ὀλιγοπιστία.

Οἱ αἰρετικοὶ ἀντίθετα πρέπει νὰ μετανοήσουν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν στὴν Ἐκκλησία εἰάν θέλουν νὰ ἐνωθοῦν μαζί τῆς.

Ὀλιγοπιστία, σημαίνει τὴν μὴ τήρησιν τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, σημαίνει ἀσέβεια πρὸς τοὺς συνανθρώπους μας καὶ τὸν ἴδιον τὸν δημιουργό. Ἡ ὀλιγοπιστία ἀφορᾷ κυρίως τοὺς βαπτισμένους Ορθοδόξους Χριστιανούς, οἱ οποίοι φανερῶνουν παρέκκλιση ἢ ἀγνοία τῆς Πίστεως, ἢ χαλάρωσιν τῶν χριστιανικῶν ἠθῶν.

Ἀντίθετα οἱ ἀβάπτιστοι στὴν πραγματικότητα αἰρετικοί, πάσχουν ἀπὸ ἐλλειψὴ θείας χάριτος καὶ ἀπὸ ἀρνησὶ τῆς ἀληθοῦς Πίστεως. Οἱ αἰρετικοὶ ἀν μετανοήσουν ἐρχονται στὴν Ἐκκλησία καὶ ζητοῦν νὰ μπουν σὲ αὐτὴν δια τῶν

μυστηρίων του Βαπτίσματος και του χρίσματος, ενώ αντίθετα οι πεπτωκότες Ορθόδοξοι χριστιανοί, προσέρχονται στο μυστήριο της μετανοίας και εξομολογήσεως. Άρα ο Ορθόδοξος χριστιανός σώζεται δια της μετανοίας, ενώ αντίθετα ο αιρετικός δεν σώζεται εάν δεν εισέλθει στην Εκκλησία, αφού η αιρετική πίστη του είναι εσφαλμένη και δεν οδηγεί στην σωτηρία.

β) Τα χωρία Ιωάννη κεφ. 17, 11-12-14-21, λένε ακριβώς τα αντίθετα από αυτά που λένε οι Οικουμενιστές Φαναριώτες

Το χωρίο Ιωάννου 17,11. έχει ως εξής :

11 καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἐν καθῶς ἡμεῖς.	11 Και δεν είμαι πλέον στον κόσμο αυτόν αισθητῶς μεταξύ των με το σώμα μου, και αυτοί είναι στον κόσμο, δια να εκπληρώσουν την υψηλήν αποστολήν των. Και εγώ έρχομαι προς σε. Πάτερ άγιε, φύλαξέ τους με την θείαν σου δύναμιν και αγάπην, αυτούς τους οποίους συ μου έδωκες, ώστε να είναι ενωμένοι μεταξύ των εις ένα πνευματικόν σώμα, όπως είμεθα ημεῖς. (Ερμηνευτική Απόδοση Ιωάννη Θ. ΚΟΛΙΤΣΑΡΑ)
--	---

11 Καὶ δὲν θὰ εἶμαι πλέον ὅπως μέχρι τοῦδε ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τῆς σωματικῆς μου παρουσίας, διὰ νὰ τοὺς ἐνθαρρύνω καὶ ἐνισχύω δι' αὐτῆς. Αὐτοὶ ὅμως θὰ εἶναι ἐν

τῷ κόσμῳ, διότι δὲν ἐπετέλεσαν ἀκόμη τὴν ἀποστολὴν των. Καὶ ἐγὼ ἔρχομαι πρὸς σέ. Πάτερ ἅγιε, φύλαξέ τους διὰ τῆς πατρικῆς προστασίας καὶ δυνάμεώς σου, τὴν ὁποίαν ἔδωκες καὶ εἰς ἐμέ, ὥστε νὰ παραμείνουν ἐνωμένοι μετ' ἐμοῦ καὶ μεταξύ των καὶ νὰ εἶναι διὰ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ὁμοφροσύνης ἓνα ἡθικὸν σῶμα, ὅπως εἴμεθα ἓνα ἡμεῖς, ποὺ ἔχομεν τὴν αὐτὴν οὐσίαν καὶ φύσιν. (Ερμηνευτικὴ Απόδοση Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα).

Εἶναι λοιπὸν φανερό ὅτι τὸ χωρίο αὐτό ἔχει τὴν ἐντελῶς ἀντίθετη ἐρμηνεία ἀπὸ αὐτὴν ποὺ δίνουν οἱ Οἰκουμενιστὲς τοῦ Φαναρίου. Ἐννοεῖ τὴν ἐνωση τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας σὲ ἓνα σῶμα με κεφαλὴ τὸν Χριστό καὶ ὄχι με κεφαλὴ τὸν αἰρεσιάρχη Πάπα τῆς Ρώμης. Ἄρα εἶναι σίγουρο ὅτι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Χριστός καὶ ὄχι ὁ καθένας αἰρετικὸς Μητροπολίτης, ἡ Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Πατριάρχης. Ἐπίσης Ἐννοεῖ τὴν κατὰ χάριν ἐνωση με τὸν Τριαδικὸ Θεὸ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς ἐνιαῖο σῶμα τῆς Μίας Ἐκκλησίας καὶ ὄχι γιὰ τὸ συνονθύλευμα τῶν αἱρέσεων οἱ ὁποῖες πολεμοῦν τὴν Μία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως ἡ συνέχεια τοῦ ἐπόμενου χωρίου, Εὐαγγέλιο κατὰ Ἰωάννη κεφ. 17 στ. 12-14, φανερῶνει τὸ ἀληθές τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καὶ τὸ αἰρετικὸ φρόνημα τῶν Οἰκουμενιστῶν καὶ τῆς ἀποστασίας τους.

Ἰωάννης 17,12 ὅτε ἦμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο εἰ μὴ ὁ	Ἰωάννης 17,12 Ὅταν ἦμουν μαζὴ των στον κόσμον, ἐγὼ τους ἐπροφύλασσα με τὴν ἰδικήν σου ἀκαταγώνιστον δύναμιν καὶ προστασίαν. Εφύλαξα αὐτοὺς ποὺ μοι ἔδωκες καὶ κανένας ἀπὸ αὐτοὺς δὲν
---	---

υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.	εχάθηκε, παρά μόνον ο υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ο προδότης, δια να εκπληρωθούν ἔτσι και αι προφητεῖαι τῆς Γραφῆς. (Ερμηνευτικὴ Απόδοση. Θ. Κολιτσάρας)
17,14 ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτούς, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ κόσμου.	17,14 Εγὼ ἔδωκα εἰς αὐτοὺς τὸν λόγον σου. Καὶ ὁ κόσμος τῆς ἀμαρτίας τοὺς ἐμίσησε, διότι δὲν ἀνήκουν πλέον στὸν κόσμον αὐτὸν κατὰ τὰ φρονήματα καὶ τὴν ζωὴν, ὅπως καὶ ἐγὼ δὲν εἶμαι καὶ δὲν ἀνήκω στὸν κόσμον αὐτόν. (Ι. Θ. Κολιτσάρας)

Εἶναι λοιπὸν προφανές ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοὺς Χριστὸς μας ζητάει νὰ εἴμαστε ἓνα σῶμα μαζί του, γιὰ νὰ μὴν πλανηθούμε ἀπὸ τοὺς αἰρετικούς καὶ γιὰ νὰ μὴν χαθούμε ὅπως ὁ προδότης Ἰούδας, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν κατακερματιστούμε ἀπὸ τὶς αἵρέσεις, τὴν Πανθηρησκεία καὶ τὸν Οἰκουμενισμό.

Διότι θὰ μισήσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς καὶ αἰρετικὸς κόσμος τοὺς πραγματικὰ πιστοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς, ὅπως οἱ Φαρισαῖοι μίσησαν τὸν Χριστό καὶ τὸν σταύρωσαν. Εἶναι λοιπὸν φανερό ὅτι ὁ Χριστὸς διαχωρίζει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τοὺς ἀπιστοὺς, τοὺς εὐσεβεῖς ἀπὸ τοὺς ἀσεβεῖς, τοὺς σεσωσμένους ἀπὸ τοὺς κολασμένους. Ἀς ἀκολουθήσουμε λοιπὸν τὴν οδὸ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν κανονικὴ καὶ μόνῃ ἔνωση με τὸν Τριαδικὸ Θεό, σύμφωνα με τὸ κατὰ Ἰωάννην 17, 21.

17,21 ἵνα πάντες ἐν ὧσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὧσιν, ἵνα ὁ κόσμος πιστεύσῃ ὅτι σύ με ἀπέστειλας.	17,21 Σε παρακαλῶ δι' όλους αυτούς, να είναι ένα πνευματικόν σώμα με την αγάπην και την ομοφροσύνην των. Οπως συ, Πατερ, είσαι ενωμένος με εμέ και εγώ με σε, διότι έχομεν την αυτήν ουσίαν, έτσι σε παρακαλῶ, να είναι και αυτοί ένα δια της ενώσεως και επικοινωνίας που θα έχουν με ημάς, δια να πιστεύσῃ ο κόσμος, βλέπων το θαύμα αυτό της ενότητος, ὅτι συ με έστειλες. (Ερμηνευτική Απόδοση Ι. Θ. Κολιτσάρα).
--	---

Άρα ίδια ουσία και ίδια πίστη όλοι, ένας Χριστός, Μία Ορθόδοξη Εκκλησία και ένα Ορθόδοξο Χριστιανικό Βάπτισμα των τριών καταδύσεων και αναδύσεων εκ του ύδατος. Τα άλλα είναι εκ του πονηρού και της διαιρέσεως, η οποία έκανε τον αιρεσιάρχη Πάπα της Ρώμης και τους υπόλοιπους αιρετικούς να αποκοπούν από την Μία και αδιαίρετη Εκκλησία.

Αντίθετα στην κοινή διακήρυξη Πάπα Λέοντα και Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου στις 29/11/2025, βλέπουμε ότι υπάρχει διαστρέβλωση του χωρίου αυτού, το οποίο γίνεται προσπάθεια να παρουσιαστεί ως ενωτικό προς τις αιρέσεις και τις παρασυναγωγές και ταυτόχρονα ως διασπαστικό έναντι του Ιησού Χριστού και των Τοπικών Ορθοδόξων Εκκλησιών, προς χάριν μίας ενώσεως με τον Αντίχριστο και τις αιρέσεις.

Δεν είναι τυχαίο ότι το εν λόγω ευαγγελικό ανάγνωσμα, τονίζει ότι το “ίνα πάντες εν ώσιν”, θέλει να μας προστατεύσει από τον Αντίχριστο, τους ψευδοπροφήτας και την ετεροθρησκεία, κάτι που οδηγεί στην λατρεία του διαβόλου και όχι στην λατρεία του Θεού, γεγονός που τονίζει η Αγία Γραφή. Ιω. 8,39 “ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· ὁ πατήρ ἡμῶν Ἀβραάμ ἐστὶ. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· εἰ τέκνα τοῦ Ἀβραάμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ Ἀβραάμ ἐποιεῖτε.”

Ιω. 8,39 “Απεκρίθησαν και του είπαν· “ο πατήρ μας είναι ο Αβραάμ και όχι εκείνος τον οποίον υπονοεῖς συ”. Εἶπεν εἰς αὐτούς· “εάν πράγματι ἤσασθε τέκνα του Αβραάμ, θα ἐκάνατε τα ἔργα του Αβραάμ.”

Ιω. 8,40 ” νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖναι, ἄνθρωπον ὃς τὴν ἀλήθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν ἤκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραάμ οὐκ ἐποίησεν. “

Ιω. 8,40 “Τώρα δε ζητείτε να με φονεύσετε, ἄνθρωπον ο οποίος σας εἶπα την ἀλήθειαν, που ἔχω ἀκούσει ἀπὸ τον Θεόν. Αυτό το ἐγκληματικόν ἔργον ο Αβραάμ δεν το ἔκανε”.

Εδὼ βλέπουμε ὅτι οἱ Φαρισαῖοι ὅπως και οἱ αἰρετικοὶ Πάπες, διακηρύσσουν ὅτι πιστεύουν, ἀλλὰ στην πραγματικότητα δεν πιστεύουν στον Θεάνθρωπο Ἰησοῦ Χριστό ἀλλὰ στον εωσφορικό ἐγωισμό τους, ο οποίος τους οδηγεί στην διαχρονική σταύρωση του Χριστοῦ και στην αντικατάσταση αὐτοῦ με το δικό τους κόσμο – εἰδωλον. Ουσιαστικά ἐξόρισαν τον Χριστό εἰς τους ουρανοὺς, θέλοντας να εἶναι “εἰς τόπον”, ἀλλὰ ὅχι και “εἰς τύπον Χριστοῦ”, με ἀποτέλεσμα να κατοικήσει σε αὐτοὺς το δαιμονικὸ Πνεῦμα της ἀποστασίας που κατοίκησε και στον προδότη Ἰούδα μετὰ την προδοσία.

Οι Φαρισαίοι και κατ' επέκτασιν οι αιρετικοί Πάπες μαζί με τους φαναριώτες οικουμενιστές, υποκρίνονται ότι πιστεύουν, αλλά δεν πιστεύουν στην διδασκαλία και την αλήθεια του Θεανθρώπου Ιησού Χριστού, αλλά αντίθετα πιστεύουν στο ψεύδος και τον Διάβολο, από τον οποίο πηγάζει και η πλάνη του εωσφορικού ψευδο-πρωτείου! Γι' αυτό ο Χριστός λέγει στους Φαρισαίους και στους αιρετικούς.

Ιω. 8,41 “Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. εἶπον οὖν αὐτῷ· ἡμεῖς ἐκ πορνείας οὐ γεγεννήμεθα· ἓνα πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.”

Ιω. 8,41 “Σεις πράττετε τὰ ἔργα του πατρός σας, δηλαδή του διαβόλου”. Εἶπαν τότε εἰς αὐτόν· “ἡμεῖς δεν ἔχομεν γεννηθῆ ἀπὸ παράνομον ἐπιμιξίαν με τοὺς εἰδωλολάτρας. Δεν ἔχομεν πατέρα τον διάβολον. Ἐνα πατέρα ἔχομεν, τον Θεόν”.

Ιω. 8,44 “Ὑμεῖς ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τὰς ἐπιθυμίας τοῦ πατρὸς ὑμῶν θέλετε ποιεῖν. ἐκεῖνος ἀνθρωποκτόνος ἦν ἀπ’ ἀρχῆς καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐχ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια ἐν αὐτῷ· ὅταν λαλῇ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύστης ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.”

Ιω. 8,44 «Σεις ἔχετε πατέρα τον διάβολον, ἀπὸ τον οποίον και κατάγεσθε και θέλετε να εκτελήτε τας πονηράς ἐπιθυμίας του πατρός σας. Εκείνος ἀπὸ την ἀρχὴν της δημιουργίας του ἀνθρώπου ἦτο ἀνθρωποκτόνος και ποτέ δεν ἔχει σταθῇ οὔτε και στέκεται εἰς την ἀλήθειαν, διότι δεν ὑπάρχει μέσα του, οὔτε ἀλήθεια οὔτε ἐπιθυμία δια την ἀλήθειαν. Οταν λέγη το ψεύδος, το ἀνασύρει και το λέγει ἀπὸ τον εὐατόν του,

διότι είναι ψεύτης, και ο πατήρ και ο εφευρέτης του ψεύδους.»

Άρα οι αιρετικοί λαλούν το ψεύδος και η πίστη τους δεν σώζει τον άνθρωπο. Ακόμη και εάν ένας αιρετικός έχει καλή διάθεση η πίστη του είναι σαθρή, μάταιη και κενή περιεχομένου, με αποτέλεσμα αυτή να μην μπορεί να στηρίζει τον άνθρωπο κατά την ώρα των πειρασμών, με αποτέλεσμα ο αιρετικός άνθρωπος να εγκαταλείπει τον Χριστό στερούμενος της Θείας Χάριτος. Αυτό το γεγονός τονίζει και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός σε αυτούς οι οποίοι νομίζουν ότι πιστεύουν, αλλά στο τέλος εγκαταλείπουν τον Χριστό για τα επίγεια!!!

Ιω. 16,31 “ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἄρτι πιστεύετε·”

Ιω. 16,31 “Απήντησεν εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς· “τώρα πιστεύετε, καὶ ὅμως θα κλονισθῇ ἡ πίστις σας.”

Ιω. 16,32 “ἴδου ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε· καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ’ ἐμοῦ ἐστι.”

Ιω. 16,32 “Ἰδού ἐρχεται ὥρα, καὶ ἔχει ἐλθεῖ τώρα ἡ ὥρα, νὰ διασκορπισθῇτε καὶ νὰ γυρίσετε ὁ καθένας εἰς τὰ σπίτια σας καὶ νὰ με ἀφήσετε μόνον. Καὶ ὅμως ἐγὼ δὲν εἰμαι μόνος· διότι ὁ Πατήρ ἐστὶν μαζί μου.”

Ζ. Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΣΤΙΚΉ ΑΙΡΕΤΙΚΉ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ Π'ΑΠΑ Λ'ΕΟΝΤΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙ'ΑΡΧΗ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΪΟΥ.

(ΤΟ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ GOOGLE TRANSLATE. σ. σ. Ο πατριάρχης είναι φανερό ότι θεωρεί πως έχει κοινή

πίστη με τον Πάπα και συνυπογράφει την ποιο κάτω αιρετική διακήρυξη).

**«Ευχαριστείτε τον Κύριο, γιατί είναι αγαθός,
γιατί η ακλόνητη αγάπη του μένει στον αιώνα»**

Ψαλμός 106 (105): 1

Την παραμονή της εορτής του Αγίου Ανδρέα του Πρωτοκλήτου Αποστόλου, αδελφού του Αποστόλου Πέτρου και προστάτη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, εμείς, ο Πάπας Λέων ΙΔ΄ και ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ευχαριστούμε θερμά τον Θεό, τον ελεήμονα Πατέρα μας, για το δώρο αυτής της αδελφικής συνάντησης. Ακολουθώντας το παράδειγμα των σεβάσμιων προκατόχων μας και υπακούοντας στο θέλημα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, συνεχίζουμε να βαδίζουμε με σταθερή αποφασιστικότητα στην οδό του διαλόγου, εν αγάπη και αληθεία (βλ. Εφεσίους 4:15), προς την επιθυμητή αποκατάσταση της πλήρους κοινωνίας μεταξύ των αδελφών Εκκλησιών μας. Έχοντας επίγνωση ότι η χριστιανική ενότητα δεν είναι απλώς αποτέλεσμα ανθρώπινων προσπαθειών, αλλά ένα δώρο που προέρχεται από ψηλά, καλούμε όλα τα μέλη των Εκκλησιών μας – κληρικούς, μοναχούς, αφιερωμένα πρόσωπα και λαϊκούς πιστούς – να επιδιώξουν ένθερμα την εκπλήρωση της προσευχής που απηύθυνε ο Ιησούς Χριστός στον Πατέρα: «ώστε να είναι όλοι ένα, όπως εσύ, Πάτερ, είσαι ενωμένος μεμένα, και εγώ ενωμένος με εσένα... ώστε ο κόσμος να πιστέψει» (Ιωάν. 17:21).

Ο εορτασμός της 1700ής επετείου της Πρώτης Οικουμενικής Συνόδου της Νίκαιας, που εορτάστηκε την

παραμονή της συνάντησής μας, ήταν μια εξαιρετική στιγμή χάριτος. Η Σύνοδος της Νίκαιας που πραγματοποιήθηκε το 325 μ.Χ. ήταν ένα προνοητικό γεγονός ενότητας. Ο σκοπός του εορτασμού αυτού του γεγονότος, ωστόσο, δεν είναι απλώς να θυμηθούμε την ιστορική σημασία της Συνόδου, αλλά να μας παρακινήσει να είμαστε συνεχώς ανοιχτοί στο ίδιο Άγιο Πνεύμα που μίλησε μέσω της Νίκαιας, καθώς παλεύουμε με τις πολλές προκλήσεις της εποχής μας. Είμαστε βαθιά ευγνώμονες σε όλους τους ηγέτες και τους αντιπροσώπους άλλων Εκκλησιών και εκκλησιαστικών κοινοτήτων που ήταν πρόθυμοι να συμμετάσχουν σε αυτή την εκδήλωση. Εκτός από την αναγνώριση των εμποδίων που εμποδίζουν την αποκατάσταση της πλήρους κοινωνίας μεταξύ όλων των Χριστιανών – εμποδία που επιδιώκουμε να αντιμετωπίσουμε μέσω της οδού του θεολογικού διαλόγου – πρέπει επίσης να αναγνωρίσουμε ότι αυτό που μας ενώνει είναι η πίστη που εκφράζεται στο σύμβολο της Νίκαιας. Αυτή είναι η σωτήρια πίστη στο πρόσωπο του Υιού του Θεού, αληθινού Θεού από αληθινό Θεό, ομοούσιου με τον Πατέρα, ο οποίος για εμάς και τη σωτηρία μας ενσαρκώθηκε και κατοίκησε ανάμεσά μας, σταυρώθηκε, πέθανε και θάφτηκε, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα, αναλήφθηκε στους ουρανούς και θα έρθει ξανά για να κρίνει ζωντανούς και νεκρούς. Μέσω της έλευσης του Υιού του Θεού, μυσούμε στο μυστήριο της Αγίας Τριάδας – Πατέρα, Υιού και Αγίου Πνεύματος – και καλούμαστε να γίνουμε, εν και δια του προσώπου του Χριστού, παιδιά του Πατέρα και συγκληρονόμοι με τον Χριστό με τη χάρη του Αγίου Πνεύματος. Προικισμένοι με αυτή την κοινή ομολογία, μπορούμε να

αντιμετωπίσουμε τις κοινές μας προκλήσεις στην μαρτυρία της πίστης που εκφράστηκε στη Νίκαια με αμοιβαίο σεβασμό και να εργαστούμε μαζί για συγκεκριμένες λύσεις με γνήσια ελπίδα.

Είμαστε πεπεισμένοι ότι ο εορτασμός αυτής της σημαντικής επετείου μπορεί να εμπνεύσει νέα και θαρραλέα βήματα στην πορεία προς την ενότητα. Μεταξύ των αποφάσεών της, η Πρώτη Σύνοδος της Νίκαιας παρείχε επίσης τα κριτήρια για τον καθορισμό της ημερομηνίας του Πάσχα, κοινής για όλους τους Χριστιανούς. Είμαστε ευγνώμονες στη θεία πρόνοια που φέτος ολόκληρος ο χριστιανικός κόσμος γιόρτασε το Πάσχα την ίδια ημέρα. Είναι κοινή μας επιθυμία να συνεχίσουμε τη διαδικασία διερεύνησης μιας πιθανής λύσης για τον εορτασμό μαζί της Γιορτής των Εορτών κάθε χρόνο. Ελπίζουμε και προσευχόμαστε ότι όλοι οι Χριστιανοί, «με κάθε σοφία και πνευματική κατανόηση» (Κολ. 1:9), θα αφοσιωθούν στη διαδικασία επίτευξης ενός κοινού εορτασμού της ένδοξης ανάστασης του Κυρίου μας Ιησού Χριστού.

Φέτος τιμούμε επίσης την 60ή επέτειο της ιστορικής Κοινής Διακήρυξης των σεβάσμιων προκατόχων μας, του Πάπα Παύλου ΣΤ΄ και του Οικουμενικού Πατριάρχη Αθηναγόρα, η οποία έθεσε τέλος στην ανταλλαγή αφορισμών του 1054. Ευχαριστούμε τον Θεό που αυτή η προφητική χειρονομία ώθησε τις Εκκλησίες μας να επιδιώξουν «με πνεύμα εμπιστοσύνης, εκτίμησης και αμοιβαίας φιλανθρωπίας τον διάλογο που, με τη βοήθεια του Θεού, θα οδηγήσει στην εκ νέου συμβίωση, για το μεγαλύτερο καλό των ψυχών και την έλευση της

**βασιλείας του Θεού...(από την αιρετική κοινή διακήρυξη
Πάπα Λέων και Βαρθολομαίου)...**

**ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ “ΓΝΩΣΕΣΘΕ
ΤΗΝ (ΟΝΤΩΣ) ΑΛΗΘΕΙΑΝ”, ΕΚ ΤΟΥ ΤΕΫΧΟΥΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2025**

**ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ (ΟΝΤΩΣ) ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ
ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ**

**Συντάκτης: Περικλής Ηλία Νταλιάνης Θεολόγος,
Συγγραφέας**